

Léva és Vidéke

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 8 korona.
Fél évre . . . . . 4 korona.
Negyed évre . . . . . 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felolós szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Főter sarkán.

Előfizetések és hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

Állattenyésztésünk.

Földművelésügyi kormányunk igazán mindegyre kiterjedő figyelmét, úgy látszik, következetesen elkerüli mezőgazdaságunk egy nagyfajta fontosságú részét, az állattenyésztést. Nem látjuk ezt, mintha a földművelésügyi kormány mulasztást követne el, vagy mintha meglevő állattenyésztésünket nem részesítené kellő gondozásban. Igenis van nagy állattenyésztésünk és igenis kellő helyet foglal el a földművelés budgetjében. De Darányitól megszoktuk, hogy mezőgazdaságunk felvirágoztatása terén eredeti ötletei legyenek, melyeket erélyesen és sikeresen a nagy gazdaságközönség megelégedésére valósít meg. S ezért más szemmel bíráljuk meg az ő működését, mint az olyan szakminisztereket, akik lehetnek kitűnő politikusok, nagy látókörű államférfiak, de nem szakemberek. Darányi szakember, mint a gazda, tőle sokat várunk, sőt kívánunk.

Állattenyésztésünk, mely oly kiváló szerepet visz mezőgazdasági életünkben, aminőt kevés más országban, a régi nyomokon halad. És a mi állattenyésztésünket hatalmas mértékben fellendíthetné a kivétel, az is mélyen áll a magyar talaj produkáló képességének.

Dacára annak, hogy Magyarországnak meg van hozzá a módja, épenséggel nem mi dominálunk Európa állatpiacán.

S ha elgondoljuk, hogy a produkáló erő teljes nem használása által micsoda nagy jövedelmetől fosztjuk meg magukat, arra a meggyőződésre jutunk, hogy a magyar állattenyésztés terén gyökeres és nagyszabású reformoknak kell a közel jövőben életbe lépniük.

E reformokat általánosságban körvonalozni óhajtuk e helyen.

A kvalifikációt a hatalmas árnyu állattenyésztéshez mezőink és rétjeink adják meg, melyek óriási

kiterjesztésűek, szép és buja terméseket adnak évről-évre.

Alig van mező és rét-törvényünk és ami van, az inkább a tulajdonjogra és a használhatási jogra vonatkozik. Arról, hogy hogyan kell kihasználni a mezőt, törvényeink fogyatékosan gondoskodnak. De még hagyján volna, ha a községek, uradalmak vagy közbirtokosságok fölismernék a legelők ápolásának fontosságát és azt a saját hatáskörükben teljesítenék. De ki hallott valaha valamit Magyarországon a legelők ápolásáról? Legelőinken úgy terem a fű, ahogy a természet szeszélye akarja, mikor kibujik a földből, ráhajtják a marhát és azzal vége az állattenyésztési munkának.

Törvényekkel és szabályrendeletekkel kell megőrizni a legelők jogait és kell utasítani a gazdaságközönséget, hogy ne kiméljen egy kis fáradságot, ápolja a mezőt és ne zsákmányolja ki. A jó karban tartott

TÁRCA.

Miért? ... miért? ...

Oh Istenem
Mért adtál életet,
Ha nem neki
Teremtél engemet?!

Minek adtad
Forró, piros ajkaid,
'Sz az ő esőkéja
Más ajakán esattan?!

Miért is van
E két fehér karom,
Ha őt soha
Át nem karolhatom?!

Mire való
Ragyogó két szemem
Hogyha tilos
Reá tekintenem?!

Oh Istenem
Mért adtál szívet,
S a szívembe
Hly forró szerelmet?!

Fehér rózsá.

Csók a másvilágról.

— Ista: PAOLO MANTEGAZZA. —

Házamban ma már nincsenek gyermekek. Az enyéim férfiakká, asszonyokká lettek, künn bolyongnak valahol a nagy világban, vagy otthon, édes fészükben gyermeiket szorongatják, meléngetik, esőkolják. En csak nagy ritkán látom őket. Házamban nincsenek már többé simogatni, esőkolni való szőke fejecskék és nem gyönyörködhetem többé az ébredő élet ama sejtelmes illatában, a mit a madárfészkek, a gyermekbölcsők árasztanak. Nekem is volt fészem, nekem is voltak szőke és rózsás madárkám, akik eperajkukkal esipedestek, szakállamat eibálták, hajamat összehozták.

És emlékszem, hogy minden reggel, még mielőtt felébredtek, lábujjhegyen osontam szobájukba, hogy valami meglepetést vigyek a Manuelito böléséjébe s a Laura ágycsakájához. Manuelito a cukorkákat kedvelte, Laura virágok után vágyódott. Mikor felébredtek, az ajtó mögé bujtam, hogy meglessem meglepeté-

süket. Nagy harmattól nedves szemükkel, — mert nemesak a virágokra, hanem a gyermekek szemére is hull a harmat, — keresték, hogy mit hozott a papa. Egyszer Manuelito hiába keresgölt. Kinyitott minden csukott fiókot, az ágyat összehányta, a párnákat felforgatta: semmi, csakugyan semmi.

Hagyta, hogy felöltöztesék, — de folyton hajtogatta a szobalánynak: „apám nem hagyott ma reggel nekem semmit.” És a rősz kedv csaknem kétségbeeséssé vált, midőn megpillantotta Laurát, hogy teli marokkal ette a cukorkákat. Ez volt talán az első irigység az emberi igazságtalanságok ellen. Eljött a dolgozószobám ajtajához és kopogtatott. Sirva, gőreszen zokogva mondta: „apuskám, apuskám.”

Midőn könnyei szabad utat engedtek szavainak, ezt hallottam: „apuskám, édes apuskám, nem adtál ma reggel nekem semmit!”

— De igen szívem, hiszen egy óriási cukorkát tettem az ágyadba . . . akkorát mint egy tojás.

— Gyerünk hát, gyerünk hát, keressük meg.

És az óriási cukorkát, mely olyan piros volt, mint a cseresznye és olyan nagy, mint egy tojás, ott találtuk az ágy fenekén.

De a nagy meglepetések napja az év első reggele volt. Jól tudták gyermekeim,

legelő kétszeres takarmányt ad, nemcsak mennyiség, de minőség dolgában is.

A jó faj szaporításáról és helyes fajkeveredésről is alig van törvényes intézkedésünk, ha van is, rosszul hajják végre. Magyarország gazdáközönsége jórészt az államtól szerzi be tenyészállatait és bizony meg-
esik nem egyszer, hogy drága pénz-
zen vett mennek, vagy bikának nem lehet hasznát venni, nem is szólván a kansertésekről, melyek között alig található tiszta vérűt.

Számtalan községben évek hosszú során keresztül használatban van egy-egy tenyészállat. Ez egyik legnagyobb baja állattenyésztésünknek. Sovány, göthös, szaporodásra alkalmatlan a csorda és a nyáj az ilyen községekben, s végre is az a vége a dolognak, hogy a gazda akarva, nem akarva eladja állatját a mézárósnak, mert másnak már nem kell. Persze silány árt kap érte.

Legjobban állunk még juhainkkal és egyéb gyapjas állatainkkal, bár itt is nagy baj, hogy gyapjasaink szüntelen valami betegségben szinylődnek.

Hatalmas állatorvosi kara van már Magyarországnak. Ez a képzett testület meg tudná őrizni a magyar állatok egészségét és gazdaságos helyes nevelését, ha erre jogot és módot nyujtanának nekik.

A fajkeveredést nálunk a hatóság éppenséggel nem mozditja elő, ennek a gazdasági elvnek csak a nagyobb uradalmakban vannak követői. Pedig hogy milyen fontos dolog, azt, nem is szükséges magyarázni.

A szegény embernek nincs módjában, hogy a fejkeveredéssel nemesítse állatait, mert ez költséges dolog és a közhatóság erre alig nyújt módot.

Nem mondhatjuk, hogy állatkereskedelmünk, különösen ami a bel-
földi forgalmat illeti, nem elég élénk. Piacaink szilárdak, közlekedési vá-
lalatataink kedvezményben részesítik az állatszállítványokat, a megadóz-
tatás sem valami óriási. Nem is itt van a hátrányos állapot, hanem ex-
portunknál. A magyar állatot el-
nyomják külföldön, különösen nagy előszeretettel teszik ezt Ausztriában, a hol nem régebben is erőszakoskodással zárták el a kőbányai piacot és Magyarország negyedrésztét.

Elsőrendű szükség, hogy cél-
szerű és a gazdáközönségre nézve előnyös állatforgalmi szerződéseket kössön Magyarország a külfölddel. Olyan cél ez, melyért nem szabad áldozatot és fáradságot kimélni. Hiában van jó és sok állatunk, ha a külföld az exportálást megnehezíti. Az illetékes tényezők kövessenek el mindent, hogy előnyös állat-
kiviteli szerződések védjék a magyar állatokat a határon túl.

Németből.

— (Emlékkönyvből.) —

Nem feled az ki hűn szeret,
S nem szeret az, ki elfeled;
Szeretve őt, ha feledéd,
Kis Ámort sosem ismeréd!

Te elfeledhetsz, ugy lehet
S tán én is — hűtlenségedet:
De téged barna kedvesem
Nem feledhetlek sohasem!

Gerő.

HIREK.

— **A közigazgatási bizottság** f. hó 9-én tartotta rendes havi ülését Ar.-Maróthon. Igen érdekes az alispán jelentése, mely szerint a múlt hóról 15 tüzest lett bejelentve. Az összes kár 150500 koronára lett becsülve. A főorvos az egészségi állapotról kedvező jelentést tett, kevésbé kedvezőt a kir. tanfelügyelő a szent-mártoni és a felső-bessenyői tanviszonyokról, mely előterjesztetik a szakminiszterhez. Az ülés végén az albizottságok a következőképen alakultak meg: A figyelmi választmányba rendes tagokul: Kosztolányi Aurél, Huberth Vilmos, dr. Hámos Péter és Eckert Elek; póttagokul: Rakovszky Ferenc, és Moldoványi Béla. A számvényi fellebezési bizottságba: Kosztolányi Aurél és Huberth Vilmos rendes — Báthy László póttagnak választott. Az erdei kihágási ügyek másodfoku elbírálására hivatott bizottságba rendes tagokul: Sümegh János, Huberth Vilmos, Kosztolányi Aurél és Leidenfrost Tódor. A lévai börtönvizsgáló bizottságba: Leidenfrost Tódor, Huberth Vilmos, és Karafiáth Marius dr.

— **Honvédségünk köréből.** A magy. kir. honvédelmi miniszter f. évi 2-ik számú Rendeleti Közlönyével Mály Pál m. kir. honvédszázados Léváról a 13-ik ezred 2-ik zászlóaljához Pozsonyba áthelyezte.

— **A lévai nőegylet hangverseny-estélye.** Két nap múlva beköszönt a várva-várt estély, mely a lévai mulatságok farsangi krónikájában mindenkor úgy erkölesí, mind anyagi siker tekintetében az első helyet szokta magának kivívni a mulatságok között. Nem is esodálkozunk ezen, mert hisz a lévai nőegylet által rendezett estélyeknek a célja sokkal magasabb, a többiekéül — nemesak egy hosszú estét kellemesen eltölteni, hanem a szegény ár-
vák sorsát — ha már felvettük, biztosítani. Az élelmes rendezőség az idén is gondoskodott arról, hogy valami vonzó, nem mindennapi látványban legyen részük az estélyre jövő-
nek. Cötillion lesz 14 figurával, melyek mindegyike szebb és szebb látvánnyal bíztat. A műsor is igen érdekes és változatos, bizonyára kellemes szórakozást fog nyújtani a publikumnak, mely reméljük, méltanyossági szempontból esti pont nyolcz órakor már helyen lesz, nehogy későbbben gyűlvén, a

hogy ekkor a legnagyobb ajándékot, az újévi, bizonyosan megtalálják ágyukban.

Laura egy év óta folyton egy nagy baba után vágyódott, melyet egyszer egy mar-
chessa házában látott. Csupa porcellánból volt, selyem ruhában, akkora, mint Manuél, aranyos hajjal és beszélni is tudott. Akkoriban hasonló babák egész vagyonba kerültek. Párisból hoztatták és nem igen lehetett őket látni vasárnapokon sátrakban.

Laura epedő sóhajaira, ámuló kö-
nyeire erkölesí prédikációval feleltem, hogy lehetetlen mindent, a miután vágyódnak, elérni, hogy szükséges vágyainkat megfélézni stb. Végre aztán lemondtam téli bundámról és hozattam Párisból egy babát, mely szakasztott mána volt a kis marchessa szép babájának.

Az év utolsó estején, midőn gyerme-
keim már mélyen aludtak, a babát a kis Laura éjjeli szekrényére vittem és olyan-
formán igazgattam meg esuklót, hogy kis leányom ágyaeskájára nézett, szétterjesztett karjai közé meg egy gyönyörű szép fehér kaméliát tettem.

Azután magam is lefeküdtem, a babá-
ról, a fehér kaméliáról és a Laura örömről álmodva.

Ő is bizonyosan reményről, örömről álmodott: aranyos álmok, melyek a szokott-
nál hamarabb ébresztették fel. És ime, a hogy kis szobája előtt elmegyek s a félig

nyitott ajtón benézek, ott látom őt, amint ingeeskője szűzies felhéréjében az ágyban ül, roppant babájával karjai között és elragad-
tatva, tágranyított szemmel, örömtől lángoló arccal gyönyörködik benne. Nem bírtam többé ellentálni és beléptem.

— Apám, apám, nagyon jó voltál. Ez a baba nagyon, nagyon szép.

És a babát az ágyra eresztve, felkapta a kis fejét melyben élet, szeretet ragyogott és szétterjesztette, magásra emelte a kis kar-
ját, hogy magához vonzzon, megöleljen, szí-
véhez szorítson.

Sohasem tapasztaltam még leányom ezen mozdulatát: azt, hogy magásra emelte karjait, akárcsak fohászt, könyörgést küldene hozzám. És én sirtam és nevettem, édes megindultágtól elfogva és egész lényem valami mély elérzékenyültségben áradozott, melynek titokzatos okát egyedül én tudtam megérteni.

Édes anyám is, midőn tőlem valami jóra-
való, magaslatos dolgot kívánt és legne-
mesebb érzelmeimhez appellált, a mikor nehéz áldozatot követelt tőlem, ugyanugy emelte felém karjait. Most pedig Laurám nyujtotta felém apró két kis kezét, hogy köszönetet mondjon egy végtelen és váratlan örömről, melynek én voltam az okozója. Midőn az idők fátylan keresztül, a sir hantjai fölött, kedves halottunk arevonásait egy gyerek arcán látjuk ismét megjelenni, szívünk is-

meretlen érzelemtől áradozik: — de midőn egy-egy mozdulatuk nyilatkozik meg újból előttünk, mintha villamos szikrától rendülne meg testünk és villangyorsasággal átjárna idegeinket.

És azon a napon, azon az újévi regge-
len újra megjelent előttem szegény anyám, a ki már rég óta a sírban nyugszik és Laurám úde arcán, a rózsás pié karjain keresztül, fel-
támadt anyámat láttam, a ki azért jött ismét a földre, hogy üdvözöljön, hogy az újév első mosolyával lepjen meg azzal a esókkal, a mellyel az újév minden örömet, minden boldogságát kívánta nekem. Mindig ugyanaz a mosoly volt, csak neki volt olyan. Amaz eszményi, magaslatos mosoly, a mely fölemelt engem a mindennapi élet földi nyomorából és feltárta előttem a jó, a magaslatos dolgok világát. Ugyanazok a karok voltak, melyek keblemet keresték, hogy szívet szívhez szorítassanak s a magasba nyultak, — mint Mózes karjai a szent hegyen — hogy meg-
mutassák az utat, mely az eszmény világá-
hoz vezet... Édes anyám esókölt meg leányom ajkaival.

Könyves szemmel futottam dolgozószobá-
mba, lekaptam a falról anyám arcképét és visszaadtam neki a esókot, melyet abból a sötét világból küldött nekem, a hol a halot-
tak nyugosznak.

szereplőket jövetelével megzavarja. Számonkötött helyek előre is kaphatók Nyitrai és Tárna könyvkereskedésében.

— **Kinevezések.** A pénzügyminiszter Schvare Izidor lévai pénzügyigazgatósági végrehajtót a lévai kir. adóhivatalhoz adó-fizető, — a budapesti posta, táviró- és telefon elnök igazgatója Merit Lajost posta- és táviró gyakornokká nevezte ki.

— **Vivo akademia.** Hívféle látványban is állig, vagy nagyon régen volt alkalma gyönyörködni a lévai közönségnek. Most Bay Alajos vívótanár a nagyvendéglő emeleti nagytermében fog rendezni egy ilyen vivo-akademiát f. hó 27-én, melyben olasz és magyar vívómesterek és amatőrök is közreműködni fognak. Az estélyen, mely táncfal fog befejeződni, hölgyek és urak szívesen látott vendégek. Kezdeté este 6 órakor. Belépti-jegy 5 korona, a karaton 1 korona. Ajánljuk az érdekes látványosságot a sportkedvelő közönség figyelmébe.

— **Vad a tulvilágról.** A Saratovski Dnevnik orosz lap következő közelményt teszi közre a tulvilágról, melynek hitelességéért kezdekedik: „En, Akulina Matvejev, a 17 üteg egyik tulzerének özvegye, már 17 év óta a másfél évtized vagyok, de mert falam bírja nyugdíjamat ennek dacára hamisított okmányok segítségével folszedageti, kénytelen vagyok ezt a saratovi pénzügyigazgatóság tudomására hozni. A nevemet, sajnos, nem írhatom alá, mert lelkemnek nincs keze.”

— **Koronás fők életbiztosítása.** Tudvalévő, hogy majdnem minden uralkodó biztosítja az életét. A legnagyobb biztosítási díjat Umberto olasz király fizeti; egy angol társaságnál van biztosítva és a biztosítási kötvény harminc millió frankról van kiállítva. A walesi herceg tizenöt millió frankra biztosította életét. A cári biztosítási kötvénye tíz millió frankról szól. Henrik porosz herceg Kínába való elutazása előtt ötödfél millió frankra biztosította életét. Polgár emberek közt a londoni Rothschild báró életbiztosítása a legjelentékenyebb; háromszázezer font sterlinget tesz ki; utána következik az amerikai Vanderbilt, a ki öt millió frankra biztosította életét.

— **Athelyezés.** A pozsonyi esendörkerteti parancsnokság Zádori Mihály nagysallói esendörormestert Zólyom városába helyezte át.

— **A reklám netovábbja.** Egy köztisztelőben álló és keresett orvosunk a napokban ajánlott levelet kapott Szegedről, melyben egy nyolcad osztályosrajtútk sorsjegyet és a következő sorokat találta: Mint vidéki elárúsító, rendes körülmények között csak a helyi üzletre szorítkozom, hogy miért bátorlodom mégis nagyságodnál alkalmazhatok, kérem hallgassa meg e rövid történetet. Vasárnap reggel beállít üzletembe egy úri ember s elmondja, hogy egy nyolcad sorsjegyet óhajtott venni, mert azt álmodta az éjjel, hogy nagyságod, ki egy nagy bajából őt sikeresen kigyógyította és kinek ezért igen nagy hálával tartozik — a főnyereményt megújíttá, egy olyan sorsjeggyel melyet ő nálam vesz. Kért, hogy azonnal esomagozjak be egy nyolcad sorsjegyet és ajánlja küldjem el doktor urnak. Midőn felem kívánságának az által eléget teszek, van szerencsém értesíteni, hogy az ideesatolt sorsjegy többi részét megtartottam s ha Nagyságod óhajja, azokból annyit, a mennyi tetszik Nagyságodnak azonnal megküldök. Ki hitte volna hogy az amerikai élelmességek ilyen kövér talaja akad országunk második városában? Szegény elárúsító bizonyára sajnálni fogja hogy a lévai doktor nem ült fel a fiókus reklámnak.

— **A lévai sportegylet** vasárnap f. hó 14-én közgyűlést tartott a kaszinó helyiségében. Az igazg. választmány és a számvizsgáló bizottság jelentése után a leköszönt Faragó Samu helyébe pénztárnokká Farkas Orbán lett megválasztva. A választmány a

régi maradt. A tagsági díj újra évi 12 koronában lett megállapítva. Végül indítvány tétetett egy estély megtartására, melyről később fogunk beszámolni.

— **Vigyázzunk a fillérekre.** A fillér a koronának századrésze, eddig igen titkos, szerény életet élt, senki sem látta, sehol sem fordult meg, de a hiányát sem igen érezték. Amde a kötelező korona számításával egyidejűleg, — a mint tudjuk, — életbelépett az új postatarifa is, a mely a levelezőlap árát a külföldi forgalomba (tehát Bécsre, Ausztriára nézve is) két krajcáról öt fillére emelte fel. Ha tehát valaki régi levelezőlapot ír olyan külső országba, hová eddig 2 kros levelezőlapot írhatott, a bélyeg mellé ragaszson még egy filléres bélyeget, mert különben a címzettek büntetést fizetnek, a mit a legtöbben nem igen szívesen teljesítenek.

— **Uj Garam hid.** A zsarnéai m. kir. erdőhivatal által Geletnek és Alsó Zsadány községek közt megkezdett Garam-híd felépítése immár be lett fejezve, s ezután az előírt hivatalos szemle is megtartatott, s a híd a közforgalomnak át lett adva.

— **Kulisszák mögöl.** A férj lumposka volt, a menyecske meg gyonge szívű, nem esoda, hogy háztartásuk szekere kátyuba süllyedt, mely gordiusi esomót az asszonyka gondos szülői úgy vélték megoldani, hogy leányukat a lump férjeeskétől elválasztották, sőt a válás iránt a keresetet a törvényszéknél is megindították. Több hónap múlt el. Egy nap az elhagyott férj beállít apósa házához. Elég szívesek voltak hozzá, sőt ebédre is ott marasztották. Ebéd alatt a menyecske kimegy valamire, utána a férj. Az öregek sokáig várják őket, a esetléd behordja az ételt, de biz a fiatalok nem mutatkoznak. A férj elsőköttette késszen álló kocsiján a saját feleségét, ki bár lump volt az ura, azt nagyon-nagyon szerette. A feldühödött após puskával kereste a rossz gyermekeket, de sehol sem találta. Fészükben voltak már akkor a kiröpült madarak.

— **Meglopott hegybíró.** Mikor Révész András nagyodi lakost a alsó ó-lévai szőlők hegybírájává választották, első dolga volt, hogy az alkalmatlan hegyőrt elesapta. Pedig jó lett volna megtartania, mert az őrizetlen hegyen az ő hajléka volt az első, melyet a tolvajok megdézsmáltak. Múlt esztőtökön az ablakot befeszítették s a hajlékból két kas méhet, két vankost és egy ágyterítőt emeltek. A károsult panaszt emelt a rendőrkapitányságnál, de a nyomozás eddig eredményre nem vezetett.

— **Tancestely Verebélyen.** A következő meghívót vettük: „A Verebélyi társasor a központi sörösarnok helyiségében f. é. február 3-án zártkörű tancestélyt rendez, melyre stb. Személyjegy: 2 korona. Család-jegy 6 korona. Jegyek előre válthatók Kósu Andor gyógyszerárban, Verebélyen. Kezdeté esti 9 órakor.”

— **Közgazdasági előadás O-Barson.** F. hó 14-én O-Barson Cambel József lévai uradalmi intéző a Barsmegyei gazdasági egyesület megbízásából a r. k. iskola tantermében nagy számu hallgatóságot előtt előadást tartott. Az előadás tárgyát a talaj művelés és gazdasági növény termelés képzelte. A zsufolásig megtelt iskolában a gazda közönség a legnagyobb érdeklődéssel hallgatta végig az érdekesítő előadást s abbéli óhajának adott kifejezést, hogy vajna az ily érdekes és tanulságos szak-előadások minél gyakrabban ismétlődnének mi bizony népünk művelődése érdekében kívánatos is volna, legalább a nép nem a koresmákban keresné szórakozását.

— **Jóváhagyott díjszabályzat.** Zseliz községnek módosított illetéleg kibővített helypénz-díjszabályzatát a kereskedelemügyi miniszter jóváhagyta.

— **Adományok az árváknak.** Ordódy Endréné urnó, mint minapában is említettük, lelkes felhívást intézett a lévai járásbeli községekhez, hogy a Stefánia árvaház nevelteinek sorsán természetben és pénzadományaikkal tehetségtől képest segítsenek. A lelkes urnó felhívása élénk viszhangra talált a községekben és most majdnem hetenkint érkeznek innen is, onnan is adományok a Stefánia árvaház részére. Legújában adakoztak Nagyszecs, Dobó-Berekalja, Alsó-Varad, Bars, Endréd, Mező-kis-Salló, Garamujfalu és Gr. Apáti. Összegyűlt 11 fnt 07 kr készpénz, 229 kgr buza, 9 zsák krumpli 185 kgr. bab, 10 kgr. borsó, és 3 liter lenese. A lévai négyelet ez uton is leghalásabb köszönetet fejezi ki árvák sorsát felkaroló urnóknak és az adakozó községeknek.

— **Hadi tudósítók Dél-Afrikában.** Nem kevesebb, mint kétszáz haretéri tudósító van Dél-Afrikában, akiknek legalább is a fele az angolokra esik. A Timest és a Daily-Mail 8-8 tudósító képviseli. A Times tudósítóinak egyike Frank Rhodes ezredes, Cecil Rhodes fivére, ki a szudáni hadjáratban is részt vett és Omdurmannál megsebesült. A Daily-Mail tudósítói közül a Mafekingbe bezárt Stevens és lady Sarah Willson, Churchill lord huga és a marlbroughi herceg nagynéje a nevezetesebbek. A Morning Post tudósítói közül legjobban kiválik E. F. Knight, aki Belmontnál megsebesült, úgy, hogy jobb karját le kellett amputálni. E lap másik tudósítója Meristen Churchill, ki Pretoriából olyan kalandos módon szökött meg, a marlbroughi herceg unokatestvére. H. S. Pearse, a Daily-Mail tudósítója veszedelmes hivatása teljesítése közben megsebesült. A leghíresebb hadi-tudósítók egyike Bennet Burleigh, ki Buller tábornok főhadiszállásán a Daily Telegraphot képviseli. Harcolt a dervisek ellen, résztvett Kitchener hadjáratában és Madagaszkarban egyedül járt az ellenséges hovák között. A régi gárda egyik tagja Melton Prior az Illustrated London news rajzolója és tudósítója. Több hadjáratban vett részt és többször megsebesült.

— **Uj marhalevel forgalomba hozatala.** Legkésőbb f. évi április hó 1-étől új filléres bélyeggel ellátott kinstári marhalevel-úrlapok fognak forgalomba hozatni. Hogy az új úrlapok forgalomba hozatala alkalmával a most forgalomban levő úrlapokból nagyobb készlet ne maradjon, a kir. adóhivatalok utasítottak, hogy ezen marhalevel-úrlapokra vonatkozó megrendeléseit új eszközzel, hogy a felmerült szükségletet f. évi április 1-ig a most forgalomban levő úrlapokkal lefedhesse és hogy ezen időpontban a most forgalomban levő úrlapokból lehetőleg kevés készlet maradjon fel.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

— **Lujza.** Mire való az a keserű, lemondó hang? Hiszen nem okvetlenül szükséges, hogy a szív érzelmében részt vegyünk az érzékek is. Az is ezek is külön világban mozognak: azé az álmodott élet (összes kineve), ezé a reális való koldusgunyja. Nem szükséges ám hogy o gunyát magokra öltűk, de azért jó, ha a lelki kineveket koldus mezzel eltakarjuk, mert az életben nek a kineveséhes rabló, ki lelkiünk minden pillanatban megpróbálni kész. Mire való tehát az a keserű, lemondó hang? Csüggedés talán? Nem szabad elmesügednie, a jövő mindenesetre kárpótolni fogja kedvedet azért a keserüséget, mely most lelkét fogva tartja. Vesse szívbe nagy költőnk je vörssortát! Nincs veszte bármi sors alatt, ki el nem esüggedett. Reméljük különben, hogy e témáról a közel jövőben még beszélhetünk. **Ketelkedők.** ... És ne vagy minket a kísértetbe, de szabadts meg. ... — **Cipruslomb.** Az ember az életben gyakran épen az ellenkezőjét éri el annak, a mit elől tüzött ki magának. A legújabbak szándék, a leguemesebb törekvések is hiábavalók lesznek, ha azokat épen az nem érti meg, vagy nem akarja megérteni, a kiért egyedül történik minden. Arra, hogy a multat megtagadja, még gondolni sem merem! Tehát nem óhaj, nem tud visszaemlékezni arra a esend bölcsögrádra, a mikor csak két szív dobogása beszélt? ... Szomorú! ... Lovóbeli, részletes választ csak vasárnap (Z. u. g.) adhatok. — ge.

